

Van, aki képtelen időre érkezni egy találkozóra. Vajon mi ennek az oka?

VÉRÜNKBEN VAN A PONTATLANSÁG?

»Csak két perc!«

Bizonyára ismerős a helyzet: barátnőnkkel megbeszéltük, hogy este 8-kor együtt vacsorázunk. Korgó gyomorral ülünk az étteremben, kívülről fújuk már az étlapot, hisz bőven jutott idő tüzetesen átnézni. A pincér harmadszorra kérdezi meg, hogy szeretnénk-e rendelni, de udvariasan rázzuk a fejünket, hogy megvárjuk a barátnőnket a választással. Csörög a telefon. Ő az, azt mondja, 2 perc múlva ott van. Végül 8.35-kor nyílik az étterem ajtaja, és megpillantjuk. Kapkodja a levegőt, gyorsan leteszi a táskáját, futva két puszit nyom az arcunkra, és mint aki jól végezte dolgát, kinyitja az étlapot.

TUDTA?

A nyugati kultúrában sokkal nagyobb szerepet játszik az idő, mint a keleti népeknél. Kivételesen Japán, ahol óramű pontossággal futnak be a vonatok és a buszok az állomásra. Ázsia egyéb országai azonban előfordul, hogy a taxisok nem vállalják a fuvarát ebéidőben, mert úgy vélik, többet ér a nyugalmas étkezés, mint a munkából befolyó jövedelem. Ugyanez elképzelhetetlen Németországban vagy Svájcban, ahol komoly blamázs, ha valaki elkésik.

Része a személyiségnek

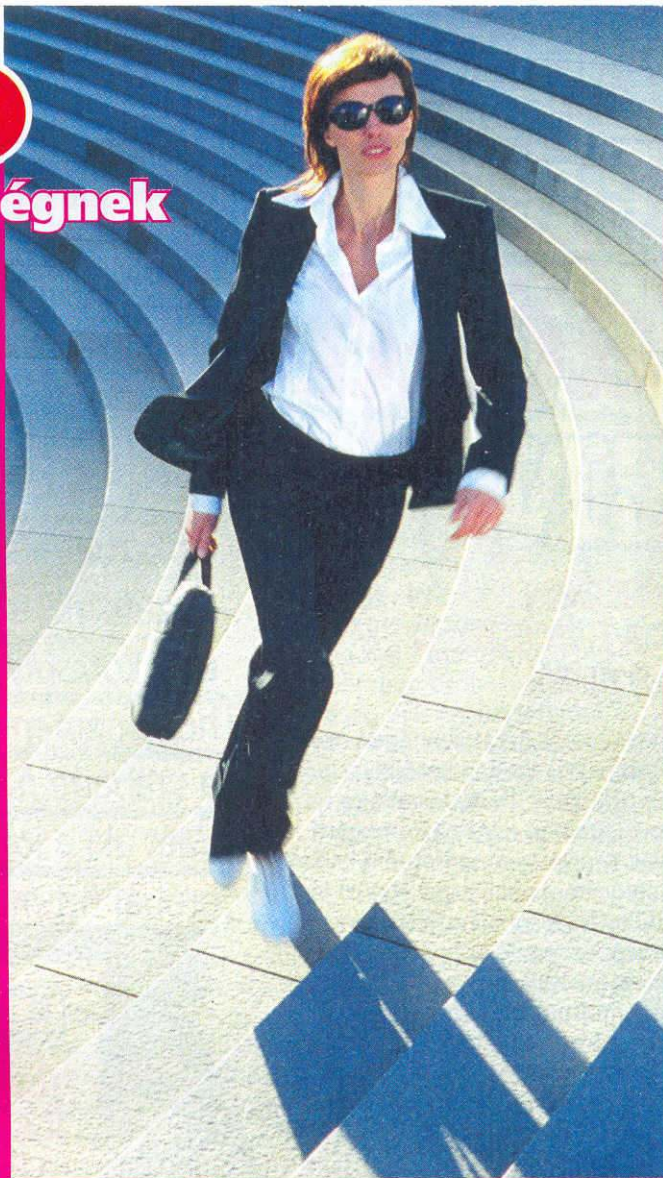
Úgy tűnik, a munkából, iskolából, romantikus randevúkról elkéső embereknek a vérükben van a pontatlanság. Képtelenek időben megérkezni, és ennek indoklására számtalan érvet felsorakoztatnak. Mesterei a kifogásoknak, tarso-lyukban megszámlálhatatlan színes mese lakozik, amelyekből mindig előhúznak egyet – a helyzettől függően. Nem jött a busz, elirányították a forgalmat, utolsó pillanatban fontos telefonhívásuk érkezett, nem tudtak elszabadulni valahonnan. Sajnos, aki időben érkezik, belefárad a történetekbe, és nem érti, miért nem lehetett volna hamarabb elindulni. „A késés személyiségünk része, tehát bizonyos szempontból alkatfüggő. Ugyanakkor neveltetésünk is befolyásolhatja, mennyire vesszük komolyan

a megbeszélte időpontokat. Azok, akik rendre későn érkeznek, általában lazán kezelik az élet dolgait, nem görcsölnek semmin. Nem érdekli őket, mit gondolnak róluk, így attól sem tartanak, hogy csorbul a róluk kialakult kép” – mondja dr. Fehér Gabriella pszichológus. A pontatlan emberek tehát kevésbé érzik kellemetlennek az időbeli csúszást. Előfordulhat, hogy nem értik, miért nézünk rájuk rossz szemmel egy fél óra várakozás után.

NEM KÖNNYŰ VÁLTOZTATNI

„Ha megszokjuk, hogy a családban nincs jelentősége az időnek, később elképzelhető, hogy nem ítéljük el a pontatlanságot. A született késő azonban nagy fába vágja a fejszét, ha változtatni akar ezen a tulajdonságon” – véli a szakértő. A probléma ugyanis abban rejlik, hogy a késők általában nem büszkélkedhetnek jó időérzéssel. Ha meg is próbálják átgondoltan beosztani szabad- vagy munkaóráikat, biztosan elcsúsznak, hiszen nem jól mérik fel, mennyi időre van szükségük egy-egy feladat elvégzéséhez.

„Ők képtelenek megállapítani, hogy mennyi idő alatt reggeliznek meg és készülnek el. Úgy vélik, az étkezés csak öt perc. De nem számolják bele, hogy a rántottát meg is kell sütni, és amikor végeznek, el kell pakolni az edényeket. A hajmosás is csak tíz perc, de a hajszáritás még ugyanannyi. Ezzel tehát már tizenöt perccel elszá-molták magukat. A késés egyáltalán nem rosszindulatból történik, pontosan ugyanúgy egyfajta hajlam, mint a hízekonyosság” – magyarázza a pszichológus.

Tévhit

● **A pontatlan emberek munkájukat is hanyagul végzik.**

Nem igaz, de pontosan ez az oka annak, hogy ha nem érkezünk időben egy üzleti tárgyalásra, az munkaerőként is rossz fényt vet ránk. Úgy hiszik, megbízhatatlanok vagyunk, holott ez korántsem biztos.

● **A későket hidegen hagyja, mit gondolnak róluk.**

Részben igaz. Egyeseket valóban nem érdekel, ha ennek alapján ítélik meg őket. Mások azonban szorongva ülnek a dugóban, és több tábla csokoládéval szerelkeznek fel, hogy később azzal kompenzálják a kellemetlen helyzetet.

● **Könnyen megváltozhat egy notórius késő.**

Sajnos nem, a változás ugyanis igencsak emberpróbáló és hosszú folyamat. Elképzelhető, hogy inkább az illető környezete alkalmazkodik hozzá, elnézve a hibát.

Miről ismerszik meg?

- Általában környezete is árulkodik pontatlanságáról. Csöppet sem precíz, az íróasztalán elhelyezett dokumentumok inkább emlékeztetnek egy vásári forgatagra, mint a raktárhelyiségekben látható, gondosan elrendezett dossziéokra.
- Ha telefonál, és azt mondja, öt perc múlva megérkezik, még húsz percet kell várni rá.
- Lakásában az összes óra siet, de sajnos ez sem segít, mert belekalkulálja az idejébe az „elcsalt” percek is.
- Állandóan kapkod, és rendszerint otthon hagy valami fontos dolgot.
- Rugalmas munkaidőben dolgozik, vagy ha nem, gyorsan otthagya állását.

+1 Mindig, mindenhol ugyanannyit késik!

Beszélgünk meg vele egy korábbi időpontot, és menjünk 15 perccel később!

